

D. Kv. Sfs. Kredse trænger til at knyttes nærmere sammen. At finde Midler og Veje hertil anser jeg for at være af største Vigtighed for hele Kvindesagens Fremgang her i Landet. og jeg beder derfor Bladets Redaktion give Plads for den Diskussion om Muligheden af at skabe et bedre Samarbejde mellem Kredsene, som jeg haaber, disse Linier maa blive en Indledning til.

Som Grunde for mit Ønske om at faa denne Sag bragt frem vil jeg anføre følgende:

For det første spildes der for mange Kræfter i de nye Kredse ved en famlende, usikker Holdning. En fastere Sammenslutning inden for de forskellige Landsdele vilde støtte Arbejdet meget. Det vilde ogsaa være lettere og billigere at faa fremmede Foredragsholdere, hvis en Del Kredse forhandlede om dette Spørgsmaal og lagde en Plan, saa at en Taler kunde besøge flere Byer efter hinanden og ikke behøvede at rejse frem og tilbage.

For det andet vilde det være lettere at faa Indflydelse paa Udfaldet af Valgene til Vægeraadet efter forudgaaende mundtlig Forhandling med andre Kredse. En bestemt ensartet Optræden i saadanne Spørgsmaal vilde give Folk mere Respekt for Foreningen og tvinge dem til at tage Hensyn til vore Krav. Dette gælder ogsaa med Hensyn til vor Optræden ved Vælgermøderne og ved Folketingsvalget. Fru Stampe Feddersen lægger os i Nr. 4 af Bladet varmt paa Sinde at tage et Arbejde op ved denne Lejlighed, men mon der ikke skulde være andre end mig, der kunde ønske at styrke sig til denne Kamp ved et Møde af Repræsentanter fra samme Amt, eller hvilken Inddeling, man nu vilde vælge?

Endelig vilde vi kunne tage større sociale Op-gaver op, hvis vi arbejdede i Forening. Sykursus og Husholdningskursus er jo godt nok, men i Fremtiden vil det ikke forslaa til at vedligeholde og vække Interessen for at faa Kvinder med i det offentlige Liv. Der er andre og større Krav, som stilles til os, men som den enkelte Kreds ikke magter alene. Som det nu er, bliver Resultaterne ofte for smaa, og i hvert Tilfælde er de saa spredte og uensartede, at de alene derved taber meget af deres Betydning.

Vi er vist alle enige om, at en samlet Optræden styrker vor Sag, men den skabes næppe, med mindre vi samles oftere til Møder, ved hvilke nye Tanker fremsættes og Planer for vor Optræden udadtil tages under Overvejelse.

Dette er i Korthed mine væsentligste Grunde til at ønske en fastere Organisation.

Jeg haaber nu, at nogle af Foreningens Medlemmer vil udtale sig for eller imod dem, saa at det kan vise sig, om der virkelig ikke skulde

kunne gøres noget for at styrke os og samle os tættere om det fælles Arbejde.

Kolding, den 4/3 06.

J. Lund Jakobsen.

Kvindens retslige Stilling i Danmark.

Kortfattet Fremstilling

af

cand. jur. *Henny Petersen.*

(Fortsat.)

Der er dog visse Tilfælde, i hvilke Mandens Eneraadighed er bortfalden og gaaet over til Hustruen helt eller delvist. Dette gælder saaledes om alt, hvad Hustruen erhverver ved selvstændig Virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved Mandens eller Fællesboets Midler, og hvad bevisligt er anskaffes for sligt Selverhverv. Det Erhverv, hvortil her sigtes, er kun, hvad Hustruen erhverver efter Ægteskabets Stiftelse, men ikke hvad hun forinden eller i et tidligere Ægteskab har erhvervet, og det omfatter kun, hvad hun erhverver ved Selvvirksomhed altsaa f. Eks. ikke Arv. Hustruens Eneraadighed strækker sig ogsaa til Indtægten af Selverhvervet, og alt hvad der træder i Stedet for Selverhvervet, selv om det f. Eks. er Erstatningskrav mod en tredje Person, der har ødelagt en til Selverhvervet hørende Ting.

Ifølge en Lovbestemmelse kan Hustruen hverken ved Ægtepagt eller paa anden Maade vedtage, at hendes Selverhverv skal være Mandens Særeje eller hans udelukkende Raadighed undergivet. Endvidere er det foreskrevet, at Manden ikke uden Hustruens Samtykke kan afhænde, pantsætte eller paa usædvanlige Vilkaar eller for usædvanlig lang Tid overdrage Brugsrettigheden over fast Ejendom, om hvilken Adkomstdokumenterne oplyser, at den er indført i Fællesboet af Hustruen, eller afhænde kvitterede Gældsbreve, Aktier, Policer, Sparekassebøger og deslige Dokumenter, som er indførte i Fællesboet lydende paa hendes Navn.

Denne Bestemmelse giver Hustruen en Medraadighed over Fællesboet af betydeligt Omfang, men den er afhængig af, at Dokumenterne er lydende paa hendes Navn, og som saadanne indførte i Ægteskabet enten ved dets Stiftelse eller senere.

Dog skal det bemærkes, at Manden kun ikke kan afhænde disse Ting; der kan meget vel af hans Kreditorer gøres Eksekution i dem for andre Forpligtelser, han har paataget sig; Hustruen maa derfor, hvis hun vil være fuldstændig sikker, hellere ved Ægtepagt forbeholde sig de paagældende Ejendele som sit Særeje.

Hvis Manden uden Hustruens Samtykke indgaar en af de forbudte Retshandler om de af hende